

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT DÉLMAGYARORSZÁGI NAPILAPJA

Munkával és szavazócédulával a 3 éves tervért

Népünk és országunk történelmében, sem országalapításunk ezeréves évfordulója előtt, sem utána, nem fordult elő, hogy céltudatosan, tervszerűen kezdjük az országot építeni. Voltak idők, amikor az ország fejlődése meggyorsult, gazdasági és kulturális életünk üteme megélné, mint Szent István idejében, a tatárjárás után. Mátyás korában vagy az első világháború előtt, a magyar kapitalizmus kiépülésének korszakában, de ilyen rohamos, tervszerűen kiszámított építés még sohasem folyt az országban, mint amelyre most készülünk.

Más különbség is van a multtal szemben. Azelőtt a magyar munka eredményét mindig az uralkodó réteg, a gazdagok szűk csoportja aratta le, a szegénynek csak morzsa jutott a gazdagok asztaláról, most olyan építésbe kezdünk, amelynek gyümölcsét a dolgozó nép, a testi és szellemi munkás egyaránt fogja élvezni. Mondhatnánk úgy is, amit a nemzet vet, ezúttal a nemzet fogja learatni. A nemzet pedig ma nem a nemesek és arisztokraták vagy gazdag tökések vékony rétege, hanem a messzemenő jogokkal felruházott dolgozó nép. A hároméves terv, amely ma elindul győzelmes útjára, **igazi nemzeti program**: nemzeti a legjobban, a legnemesebb értelemben, úgy ahogy a legnagyobb magyarnak mondott Széchenyi értelmezte: a nemzetért végzett munka hazafiassága értelmében.

Amikor kezeinket ráteesszük a szerszámok nyelére, amikor elindítjuk a kerekeket, emlékezzünk arra is, ami lehetővé tette, hogy a hároméves terv elinduljon útjára. A nemzeteket és államokat azok az erők tartják fenn, amelyek megteremtették. A hároméves tervet azok fogják legbecsületesebben végrehajtani, akik kezdeményezték, akiknek mindinkább érdeke: a magyar dolgozó nép élén a Magyar Kommunista Párttal, a Magyar Nemzeti Függetlenségi Front, amely Debrecenben megteremtette az új magyar demokráciát. Jól vesszük agyunkba: a **hároméves terv él vagy bukik a magyar demokráciával**. Azok, akik nem akarják, vagy szabotálják a hároméves tervünket a demokrácia esküdt ellenségei. Összeesküvők, akik nyíltan nem merik hangoztatni céljaikat, mert tudják, hogy az egész magyar nép ellenük fordulna, hazaárulók, akik idegen segítséget, atombombákat akarnának igénybevenni, mert a népet nem támogatná. Gyújtogatók és alattomos robbantók, akik munkánk eredményeit akarják tönkretenni és a legveszedelmesebbek és legocsmányabbak a spekulánsok, az árdragítók, akik országunk gazdasági szervezetét szeretnék szétmarni, hogy a nyomor és elégedetlenség zavaros vizében halászhasznának és közben megtölthessék zsebeiket a dolgozóktól elorzott fillérekkel és százezerrel. A panamázók és megvesztegethetők sise-

Rákosi Mátyás beszél Csepelen a WM-gyárban

pénteken délután fél 4 órakor,
a 3 éves terv első napján

(A beszédet a rádió is közvetíti). Felkérjük a szervezeteket,
hogy szervezzék meg a rádióelőadás csoportos meghallgatását

Kiket jelölt a Magyar Kommunista Párt?

A Magyar Kommunista Párt összeállította képviselőjelöltjeinek listáját. Azokat a kommunistákat küldi az országgyűlésbe, akik eddigi tevékenységükkel megmutatták, hogy szeretettel, önfeláldozással akarják és tudják képviselni az ország törvényhozó testületében a dolgozók ügyét.

Országos lajstromos lista vezetői:

Rákosi Mátyás miniszterelnökhelyettes, Budapest
Rajk László belügyminiszter, Budapest
Gerő Ernő közlekedésügyi miniszter, Budapest
Dögei Imre földműves, az UFOSz főtitkára, Budapest
Szobek András közellátási államtitkár, Budapest
Házi Árpád, Pest megye alispánja, Budapest
Olt Károly magántisztviselő, Budapest
Kállai Gyula hírlapíró Budapest
Dr. Orbán László Budapest
Dr. Andics Erzsébet egyetemi magántanár, Budapest
Nonn György egyetemi hallgató, a MaDISz országos főtitkára, Budapest
Keresztes Mihály, Békésmegye főispánja
Szirmai István hírlapíró, Budapest
Mód Aladár hírlapíró, Budapest
Somogyi Miklós MEMOSz-elnök, Budapest
Piros László, a Szakszervezeti Tanács helyettes főtitkára, Budapest
Dr. Kardos László, a Győrffy-kollégium igazgatója
Ligeti László, a Kereskedelmi Alkalmazottak Szakszervezetének titkára
Rob Antal, a Délszláv Antifasiszta Szövetség főtitkára, Budapest
Supka József, a vegyipari szakszervezet főtitkára, Budapest
Ilku Pál tanító, Pécs
Jóboru Magda tanár, Budapest
Rudas László író, Budapest
Dr. Szőnyi Tibor orvos, Budapest

Csanád, Csongrád, Szeged választókerület jelöltjei

Révai József, a Szabad Nép főszerkesztője, Budapest
Erdei Mihály földműves, a FEKOSz országos elnöke, Szentes
Dr. Zöld Sándor orvos, Szeged
Dékány András földműves, Nagykamarás
Halász Mihály közművesegéd, Hódmezővásárhely
Tombác Imre szabóegéd, Szeged
Kiss Imre polgármester, Makó
Kádár János hágyamakertész, Makó
Farkas Imre cipésmester, Makó
Nagygyörgy Mária textilmunkás, Szeged
Borbás Lajos földműves, Szentes
Kónya Lajos férfliszabó, Makó
Komócsin Mihály, a szakszervezetek megyei titkára, Szeged
Komócsin Zoltán kereskedőegéd, Szeged
Szalai Béla egyetemi hallgató, Budapest
Rob Antal, a Délszláv Antifasiszta Szövetség főtitkára
Fehér István UFOSz megyei elnök, Mindszent
Csamangó Henrik főkalauz, Szeged
Belezvai Imréné MNDSz-titkár, Szentes
Simón József tanító, Szeged
Ifj. Nagy Ferenc földműves, Csongrád
Havalecz Istvánné gyári munkás, Szeged
Sévity Koszta földműves, községi bíró, Battonya
Dr. Erdélyi Jenő főorvos, Szeged
Szabó Imre hágyamakertész, Makó
Koncz Péter mérnök, Hódmezővásárhely
Hodák János földműves, Pütváros
Sinka Györgyné földműves, Nagymágocs
Berkecz Pál földműves, Szegvár
Székely Béla postafőtiszt, Szeged
Masán Pál földműves, Medgyesegyháza
Neducz István tanító, Magyarcsanak
Háló József szakszervezeti titkár, Makó
Bácsa János földműves, Csanádapáca
Tomsik Lajosné földműves, Kevermes
Bodor Károly kubikos, Kiskundorozsma

rehada, amelyet örökségül hagyott ránk a fehér ellenforradalom és a nyilasvilág. Ezeknek el kell tűnniök, ha a magyar nép élni akar. El kell enyészniök azoknak a politikai pártoknak is, amelyek őket támogatják. Ezért választunk. A választócédula most olyan szerszám lesz a kezünkben, amellyel eltaritjuk az utból az akadályokat halmozó ellenséget. Azt is mondhatnánk, a választási harc, a választási munka a hároméves terv szerzője. Az építésnél is először el kell simítani a talajt, azután kezdhetünk az alapok lerakásához.

Az egyik kezünkben a szerszámmal, a másikkban a szavazócédulával kell ma tehát elindulnunk a hároméves terv útján. A nemzet minden tagját hívjuk a munkára. Nem szűk, osztály- vagy pártérdekről van szó, a nemzet egyetemes érdeke kívánja, hogy a legnagyobb lelkesedéssel, a legnagyobb erőfeszítéssel mindenki ki vegye részét a munkából, éppúgy mint ahogyan mindenki részesülni fog a munka gyümölcséből is. Milliók, a magyarság többsége óhajtja a terv sikerét, mert tudja, hogy megmenti őket a mun-

kanélküliség rémétől, nélkülözéstől és nyomortól mentes, emberibb életet fog biztosítani a dolgozóknak, fokozottabb súlyt az ország irányításában a dolgozóosztályoknak és erőt befelé, tekintélyt kifelé a magyar demokráciának. Eppen ezért a magyarság millióinak kell résztvenni a terv megvalósításában, igazi népmozgalommá kell válnia, nemes vetélykedésnek, ki teljesíti jobban a tervet, ki ad több munkát a nemzetnek. Ebben a nemes versenyben, a hároméves terv bemutatása alapján épül ki a szobor magyar jövő.